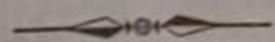

ביום-קראנו: ואני תפלת-לך | יהוה ^{אהרונה} יתן
 רצון, אלהים ברב-חסדך, ענני באמת ישעך:
 יהיו לרצון | אמרי-פי והגיון לבי לפניך, יהוה ^{אהרונה}
 צורי וגאלי:

אחר-כך יעשה שבע הקפות לתבה בבית הכנסת, ובכל-
 הקפה יאמר "מזמור הבו לה' בני אלים" פלו
 [תהלים מזמור כט], ופסוק מפסוקי "אנא בכח", וימסר המעות
 לצדקה ביד הגבאי, וידליק שבעה גרות נגד שבע ספירות;
 חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד, מלכות.

תקון לעון משכב זכור (133)

תקון לעון משכב זכור למי שאין בו כח להתענות, וגם אינו
 יכול להתגלגל כל-גופו בשלג תשע פעמים, יקבל תענית
 יחיד מבעוד יום.

ביום התענית, תקף אחרי תפלת שחרית, יעשה קבלת
 התשובה, ויאמר ודוי, ובאות בי"ת יוסיף לומר כך:

133. גם בספר עטרת תפארת (עמ' 224), נדפס תיקון לעון משכב זכור, באופן אחר.
 ובשו"ת תורה לשמה (סימן שעט) סידר רבנו תיקון לאחד אשר בהיותו בן י"ד
 רבעו אדם, ועתה רוצה לעשות תיקון השייך לחיוב כרת כי עתה שנודע לו שעון זה יש
 בו חיוב כרת, ע"ש. ועוד בשו"ת תורה לשמה (סימן תיג) בענין הבעל ונבעל יחד.

"באתי על הזכור ועברתי על הכתוב ואת זכר לא תשכב
 משכבי אשה. ופגמתי בהוי"ה ואהי"ה דמלוי יודי"ן, וגם
 בשמות אחרים, והיה אור ישראל לחשך. בגדתי באחדותך
 ונתתי מום בקדשי שמים, ופגמתי במדות העליונים
 וקלקלתי צנורי הקדשה, ומנעתי הטוב והשפע הראוי לבא
 על ידיהם."

ואם חטא כפלים — שבעל ונבעל, כמו השפן והארנבת, אז
 יוסיף בודוי באות נו"ן לומר; "נבעלתי אל הזכור
 ופגמתי באל"ף אל"ף שבשלשה שמות אהי"ה
 שבבינה". יסיים הודוי ויאמר "מה-נאמר וכו', יהי רצון
 מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלינו ותמחל
 לנו את כל-חטאתינו, ותכפר-לנו על כל-עונותינו, ותמחל
 ותסלח לכל-פשעינו."

אנא יהוה ^{אהרונה} אלהינו ואלהי אבותינו, תבא
 לפניך תפלתנו ואל תתעלם מלפנינו
 מתחנתנו, שאין אנחנו עוי פנים וקשי ערף לומר
 לפניך יהוה ^{אהרונה} אלהינו ואלהי אבותינו —
 צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל חטאנו עוינו
 פשענו, אנחנו ואבותינו ואנשי ביתנו. אשמנו,
 בגדנו, באתי על-הזכור ועברתי על-הכתוב; ואת-
 זכר לא תשכב משכבי אשה. ופגמתי בהוי"ה

וְאֵהִי"ה דְּמַלּוּי"וּ יוֹדֵי"ן, וְגַם בְּשִׁמוֹת אַחֲזָרִים,
וְהָיָה אֹר יִשְׂרָאֵל לְחֹשֶׁךְ. בְּגֵדְתִי בְּאַחֲרוֹתָי וְנָתַתִּי
מוֹם בְּקֹדְשֵׁי שָׁמַיִם, וּפְגַמְתִּי בַּמִּדּוֹת הָעֲלִיּוֹנִים
וְקִלְקַלְתִּי צְנוּרֵי הַקִּדְשָׁה, וּמְנַעַתִּי הַטּוֹב וְהַשֹּׁפֵעַ
הָרְאוּי לָבֵא עַל-יְדֵיהֶם, גִּזְלָנוּ, דְּבַרְנוּ דְּפִי וְלִשׁוֹן
הָרַע, הָעוֹיֵנוּ, וְהַרְשָׁעֵנוּ, זָדְנוּ, חָמְסָנוּ, טָפְלָנוּ שֶׁקֶר
וּמְרֻמָּה, יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת, כִּזְבָּנוּ, כַּעֲסָנוּ, לָצָנוּ,
מִרְדְּנוּ, מָרִינוּ דְּבַרְיָךְ, נֶאֱצָנוּ, נֶאֱפָנוּ, (נִבְעַלְתִּי אֶל-
הַזָּכָר וּפְגַמְתִּי בְּאֵל"ף אֵל"ף אֵל"ף שֶׁבְּשִׁלְשָׁה
שְׁמוֹת אֵהִי"ה שֶׁבְּבִינָה), סָרְרָנוּ, עוֹיֵנוּ, פִּשְׁעָנוּ,
פְּגַמְנוּ בְּאוֹת בְּרִית-קֹדֶשׁ, צָרְרָנוּ, צַעֲרָנוּ אָב וְאִם,
קִשִּׁינוּ עֲרָף, רִשְׁעָנוּ, שַׁחַתְנוּ, תַּעֲבָנוּ, תַּעֲיִנוּ
וְתַעֲתָעָנוּ, וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִכּוֹשֵׁפְטֶיךָ הַטּוֹבִים
וְלֹא-שׁוּה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל-הַבָּא עֲלֵינוּ, כִּי-
אֱמַת עֲשִׂית וְאַנְחָנוּ הַרְשָׁעָנוּ:

מֵה-נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמֵה-נִסְפֵּר לְפָנֶיךָ
שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא הַנְּסֻתָרוֹת
וְהַנְּגֻלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ. אַתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם,
וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל-חַי. אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל-חֲדָרֵי

בְּטֵן, רָאָה בְּלִיּוֹת וְלֵב. אִין דְּבַר נַעֲלָם מִמֶּךָ, וְאִין
נִסְתָּר מִמֶּךָ עֵינֶיךָ. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּמְחַל-לָנוּ אֶת-כָּל-
חַטֹּאתֵינוּ, וְתִכְפֹּר-לָנוּ אֶת-כָּל-עוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחַל
וְתִסְלַח לְכָל-פִּשְׁעֵינוּ.

אחר-כך לאמר פסוק זה שלש פעמים;

וְאִנִּי אֹמְרְתִי בְּחַפְזִי, נִגְרַזְתִּי מִמֶּךָ עֵינֶיךָ, אֲכֹן
שְׁמַעַת קוֹל תַּחֲנוּנֵי בְּשׁוּעֵי אֱלֹהֶיךָ:

ואחר-כך לאמר מן "בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים" עד "אֲשֶׁר בְּרָא
אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת";

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וּבְהוֹ
וְחֹשֶׁךְ עַל-פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל-
פְּנֵי הַמַּיִם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי-אֹר: וַיֵּרָא
אֱלֹהִים אֶת-הָאֹר כִּי-טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין
הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם
וְלַחֹשֶׁךְ [ומלעיל] לַיְלָה וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם
אֶחָד: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי
מִבְדִּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-הַרְקִיעַ

וַיְבַדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לַרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם
אֲשֶׁר מֵעַל לַרְקִיעַ וַיְהִי-כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַרְקִיעַ
שָׁמַיִם וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי: וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל-מְקוֹם
אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה וַיְהִי-כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
לַיַּבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמַקְוֵה הַמַּיִם קָרָא ^[המ"ם בדגש חזק]
יַמִּים וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשֵׂא
הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע ^[מלעיל] עֵץ פְּרִי
עֹשֶׂה פְרִי לְמִינֹו אֲשֶׁר זֶרְעוֹ-בּוֹ עַל-הָאָרֶץ וַיְהִי-
כֵן: וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ
וְעֵץ עֹשֶׂה-פְּרִי אֲשֶׁר זֶרְעוֹ-בּוֹ לְמִינֵהוּ וַיִּרְא אֱלֹהִים
כִּי-טוֹב: וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי: וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין
הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיוֹמִים
וּשְׁנָיִם: וְהָיוּ לְמְאֹרֹת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר
עַל-הָאָרֶץ וַיְהִי-כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים ^[מלעיל] אֶת-שְׁנֵי
הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת-הַמָּאֹר הַגְּדֹל ^[מלעיל] לְמַמְשַׁלַּת
הַיּוֹם וְאֶת-הַמָּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשַׁלַּת הַלַּיְלָה וְאֶת
הַכּוֹכָבִים: וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם

לְהָאִיר עַל-הָאָרֶץ: וּלְמַשֵּׁל בַיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל
בֵּין הַמָּאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב:
וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל-
הָאָרֶץ עַל-פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
אֶת-הַתַּנִּינִים הַגְּדֹלִים וְאֶת כָּל-נֶפֶשׁ הַחַיָּה
הַרְמֻשֹׁת אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֶת כָּל-עוֹף
בְּנֶף לְמִינֵהוּ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב: וַיְבָרֶךְ אֹתָם
אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הַמַּיִם ^[המ"ם]
בְּדִגְשׁ חֹזֶק ^[מלעיל] בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרְבֶּ ^[מלעיל] בָּאָרֶץ: וַיְהִי-
עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא
הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וּרְמֵשׂ וְחַיֵּת-וְאָרֶץ
לְמִינָהּ וַיְהִי-כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים ^[מלעיל] אֶת-חַיֵּת הָאָרֶץ
לְמִינָהּ וְאֶת-הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֶת כָּל-רְמֵשׂ
הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב: וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדִמוֹתֵנוּ וַיִּרְדּוּ בְדִגְשׁ
חַיִּים וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-
הָרְמֵשׂ הָרֹמֵשׂ עַל-הָאָרֶץ: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-
הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה

ברא אתם: ויברך אתם אלהים ויאמר להם
 אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו
 בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת
 על הארץ: ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את
 כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ
 ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם
 יהיה לאכלה: ולכל חית הארץ ולכל עוף
 השמים ולכל רמש על הארץ אשר בו נפש
 חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן: וירא
 אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד
 ויהי ערב ויהי בקר יום הששי: ^[מלרע] ויכלו
 השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום
 השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום
 השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ^[מלעיל] ויברך
 אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת
 מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

אחר כך ירד לטבל תשע טבילות [במים קרים], ויכון שהם
 כנגד תשע אותיות אשר בשלש אלפי"ן של אהי"ה. וקדם
 הטבילה יאמר בקשה זו:

רבוננו של עולם, גלוי וידוע לפניך אשר הטאתי
 עויתי ופשעתי בעון משכב זכר, ופגמתי
 בשלש אלפי"ן שבשלשה שמות אהי"ה שבפינה
 דמלווי יודי"ן ומלווי אלפי"ן ומלווי הדי"ן. ואתה
 ברחמיך הודעת על ידי עבדיך חכמי ישראל לתקן
 הפגם להתגלגל תשע פעמים בשלג, וגלוי וידוע
 לפניך שאיני יכול לעשות התקון הזה של גלגול
 השלג בראוי. לכן, יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו
 אלהי ואלהי אבותי, שיהיו חשובים ומקבליים
 ורצויים תשע טבילות שאני מוכן לטבל במים
 קרים כאלו נתגלגלתי כל גופי בשלג תשע פעמים,
 בתקנת חכמים זכרונם לברכה. וברב רחמיך וברב
 חסדיך יחזרו השלש אלפי"ן, שהם אל"ף אל"ף
 אל"ף, למקומם העליון, וישלמו שלשה שמות
 אהי"ה שבפינה, שהם: אל"ף ה"י יו"ד ה"י, אל"ף
 ה"א יו"ד ה"א, אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה, ויהיו
 שלמים ומלאים ומאירים במקום העליון כרצונך.
 יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה
 צורי וגואלי:

ואחר-כך יאמר פסוקים של השלג הפתובים לעיל בתקון צון הנדה, שהם "ובניהו בן-יהודע" וכו' ושאר פסוקים, כנזכר לעיל.

ובניהו בן-יהודע בן-איש-חיל רב-פעלים
מקבצאל, הוא הפה את שני אראל
מואב, והוא ירד והפה את-הארי בתוך הפאר
ביום השלג: והוא-הפה את-איש מצרי איש
מראה, וכיד המצרי חנית וירד אליו בשבט, ויגזל
את-החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו: אלה
עשה בניהו בן-יהודע, ולו-שם בשלשה הגברים:
מן-השלשים נכבד ואל-השלשה לא-בא, וישמהו
דוד אל-משמעתו:

לכו-נא ונוכחה יאמר יהוה ^{יאהדונה} אם-יהיו
חמאיכם בשנים כשלג ילבינו, אם-יאדימו
בתולע כצמר יהיו: כי כאשר ירד הגשם והשלג
מן-השמים ושמה לא ישוב, כי אם-הרוה את-
הארץ והולידה והצמיחה, ונתן זרע לזרע ולחם
לאכל: כן יהיה דברי אשר יצא מפיו לא-ישוב
אלי ריקם, כי אם-עשה את-אשר חפצתי והצליח
אשר שלחתי:

אם-התרחצתי במי-שלג, והזפותי כבר בפני: כי
לשלג יאמר הוא ארץ וגשם מטר, וגשם
מטרות עזו: תחטאני באזוב ואטהר, תכבסני ומשלג
אלבין: (שלש פעמים) בפרש שדי מלכים פה, תשלג
בצלמון: הנתן שלג כצמר, כפזר כאפר יפזר: לא-
תירא לביתה משלג, כי כל-ביתה לבש ^{שנים} שנים:

ועתה יוסיף לומר בזה פסוקים אלו:

ויאמר כי-איה עפוך וזה-לך האות כי אנכי
שלחתיך, בהוציאך את-העם ממצרים
תעבדון את-האלהים על החר הזה: ויאמר
אלהים אל-משה, אהיה אשר אהיה, ויאמר פה
תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם: אהיה
כטל לישראל יפרח בשושנה, ויד שרשיו כלבנון:
ואני אהיה-לה נאם-יהוה ^{יאהדונה} חומת אש סביב,
ולכבוד אהיה בתוכה:

אחר-כך יטבל שבע טבילות, ובכל-טבילה יכון באות אחת
מן אותיות אל"ף אל"ף אל"ף פסדרן.

אחר-כך ילבש בגדיו וירחץ ידיו, ויעשה סדר התשליך
שעושין ביום ראש השנה על המים בשלשה פסוקים של "מי
אל כמוך", וגם ילמד לשון הזהר האמור שם.

אחר-כך יקח בידו של"ג פרוטות, שהם מספר אל"ף אל"ף
אל"ף, להפרישם לצדקה, ויאמר בקשה זו;

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{יאהרונח} אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתַי, שְׂתַעֲשֶׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ,
וּלְמַעַן מִצְוֹת הַפְּרָשָׁת שֶׁל"ג פְּרוּטוֹת אֵלוּ שְׁפִידֵי
שְׂאֵנֵי מִפְּרִישָׁם לְצַדִּיקָה, וּלְמַעַן מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר
קָרִיתִי לְפָנֶיךָ, וּלְמַעַן סוּדוֹת הַרְמוּזִים בָּהֶם, יִהְיֶה
חָשׁוּב וּמִקְבָּל וּמְרֻצָּה לְפָנֶיךָ בְּאֵלוּ עֲשִׂיתִי תְקוּן
הַשָּׁל"ג, לְגַלְגַּל גּוּפֵי בַשָּׁלֵג תִּשַׁע פְּעָמִים, לְתַקֵּן
הַפָּגָם שֶׁפָּגַמְתִּי בְּשִׁלְשׁ אוֹתִיּוֹת אֵל"ף אֵל"ף
אֵל"ף שֶׁבִשְׁמֵם אֱהִי"ה שֶׁבְּבִינָה, וּבְרַב רַחֲמֶיךָ
וְחַסְדֶיךָ יִחְזְרוּ שִׁלְשׁ אֵל"ף אֵל"ף אֵל"ף לְמִקְוָמָם
הָעֲלִיּוֹן, וְיִתְחַבְּרוּ בְּאוֹתֵיּוֹת הַי"ה, וְיִשְׁלְמוּ שְׁלֹשָׁה
שִׁמּוֹת אֱהִי"ה שֶׁבְּבִינָה, שֶׁהֵם; אֵל"ף ה"י יו"ד
ה"י, אֵל"ף ה"א יו"ד ה"א, אֵל"ף ה"ה יו"ד
ה"ה, וְיִהְיוּ שְׁלֵמִים וּמְלֵאִים וּמְאִירִים בְּמִקְוָמָם
הָעֲלִיּוֹן בְּרִצּוֹנְךָ.

(ודע, כי אף על פי שזה בעל ולא נבעל, גם כן יעשה הסדר
הזה של תקון השלג).

אחר-כך תכף ומיד ילבש השק על בשרו, וישאר עליו כל-
אותו היום בלו. וקדם שילבש השק, יאמר פסוקים אלו
ובקשה זו;

וְאֲנִי | אֲמַרְתִּי בְּחַפְזִי, נִגְרַזְתִּי מִפְּנֵי עֵינֶיךָ, אֲכֹן
שָׁמַעְתָּ קוֹל תַּחֲנוּנֵי בְּשׁוּעֵי אֱלֹהִים: וְעָשָׂה
חֶסֶד לְאֲלֹפִים, לְאַהֲבֵי וּלְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתַי: וַיִּדְעַתְּ כִּי-
יְהוָה ^{יאהרונח} אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים, הָאֵל הַנְּאֻמָּן
שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאַהֲבֵי וּלְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו
לְאֵלֶיךָ דָּוִד: הִקְטַן יִהְיֶה לְאֵלֶיךָ וְהִצְעִיר לְגוֹי עֲצוּם,
אֲנִי יְהוָה ^{יאהרונח} בְּעַתָּה אַחִישָׁנָה: כְּמַגְדַּל דָּוִד
צוּאֲרֹךְ בְּנוֹי לְתַלְפִּיּוֹת, אֵלֶיךָ הַפּוֹגֵן תִּלְוִי עָלָיו כֹּל
שְׁלֵטֵי הַגְּבֻרִים: כִּרְם הָיָה לְשִׁלְמוֹהַ בְּבַעַל הַמּוֹן,
נָתַן אֶת-הַכֶּרֶם לְנֹטְרִים, אִישׁ יָבֵא בְּפִרְיוֹ אֵלֶיךָ
כֶּסֶף: כִּרְמֵי שְׁלֵי לְפָנַי, הָאֵלֶיךָ לָךְ שִׁלְמוֹהַ וּמֵאתִים
לְנֹטְרִים ^א אֶת-פְּרִיו:

לְשֵׁם יְחִוֵּד קֹדֶשׁא בְּרִיךְ-הוּא ^א וְשִׁכְנִיתָה
(יאהרונח"י), בְּדַחֲלֵלוֹ וּרְחִימוֹ (יאהרונח"ה)

וּרְחִימוֹ וּדְחִילֵלוֹ (איההיוה"ה), לְיִחְדָּא שֵׁם י"ה (או"א)
בּו"ה (זו"ן) (ע"י שפע א"ס המשפיע בהם ומיחדם),
בְּיַחְדָּא שְׁלֵים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל-יִשְׂרָאֵל, הַרְיֵנִי מוֹכֵן

ללבוש שק על בשרי כְּדִי לְתַקַּן מַה־שִּׁפְגַּמְתִּי
 בְּאִזְרוֹת הַקְּדוּשִׁים לְמַעַלָּה. וְיִהְיֶה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 יְהוָה ^{יאהדונה} אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׂיֵהָא חָשׁוּב
 וּמִקְבֵּל וּמְרַצֶּה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוְנַתִּי בְּכָל־הַפְּוֹנוֹת
 הַרְאוּיוֹת בְּלְבִישַׁת הַשֶּׁק, וְיֵאִירוּ אַרְבַּע מֵאוֹת
 קוֹצִין קְדִישִׁין דְּתַלְיִן בְּגִלְגֻלְתָּא דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא
 אֶל מְקוֹם הַקְּדוּשָׁה כְּרָצוֹנָךְ, וְיִהְיֶה מְאִירִים מִן
 הַיּוֹי"ה דְּמַלּוּי ע"ב (ויכון; יו"ד ה"י וי"ו ה"י) אֶל הַיּוֹי"ה
 דְּמַלּוּי ס"ג (ויכון; יו"ד ה"י וְא"ו ה"י), וּמִן הַיּוֹי"ה דְּמַלּוּי
 ס"ג (ויכון; יו"ד ה"י וְא"ו ה"י) אֶל הַיּוֹי"ה דְּמַלּוּי מ"ה
 (ויכון; יו"ד ה"א וְא"ו ה"א), וּמִן הַיּוֹי"ה דְּמַלּוּי מ"ה
 (ויכון; יו"ד ה"א וְא"ו ה"א) אֶל הַיּוֹי"ה דְּמַלּוּי ב"ן (ויכון;
 יו"ד ה"ה וְי"ו ה"ה). (ויכפל פסוק זה שתי פעמים; וְיִהְיֶה נָעִם
 אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדָּינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ,
 וּמַעֲשֵׂה יַדָּינוּ כּוֹנְנָהוּ:

וְאִז יִלְבַּשׁ הַשֶּׁק עַל בְּשָׂרוֹ, וְיִרְחֹץ יָדָיו, וְיֹאמֶר פְּסוּקִים אֵלָיו:
 חָזָה הָיִית עַד דִּי כְּרַסוֹן רְמִיז וְעֵתִיק יוֹמִין יְתָב,
 לְבוּשָׁה כְּתֻלָּה חֹזֵר וְשַׁעַר רֵאשִׁיָּה כְּעֵמֶר נִקְא,
 כְּרַסְיָה שְׂבִיבִין דִּי־נֹר, גִּלְגֻלְתָּא דִּי־נֹר דְּלִק: כְּתַנְתִּי

בְּד קָדֵשׁ יִלְבַּשׁ וּמְכַנְסֵי־בֶד יִהְיוּ עַל־בְּשָׂרוֹ,
 וּבְאִבְנֵי בֶד יִחְגֹּר וּבְכַמְצַנְפַת בֶּד יִצְנֶף, בְּגַדֵי־קָדֵשׁ
 הֵם וְרַחֵץ בְּמַיִם אֶת־בְּשָׂרוֹ וּלְבָשָׁם: תְּחַטְּאֵנִי בְּאֵזוּב
 וְאַטְהַר, תְּכַבְּסֵנִי וּמִשְׁלַג אֶלְבִּין: בְּכָל־עֵת יִהְיֶה
 בְּגָדֶיךָ לְבָנִים, וְשִׁמּוֹן עַל־רֹאשְׁךָ אֶל־יַחְסֵר:

אם יזדמן לו בו כיום חתיכת שלג, הן ככריתו הן עשוי על-
 ידי אדם, יעבירנה על זרועו וכפו ואצבעותיו ימין ושמאל
 פנים ואחור. וקדם שיעבירנה על ידיו, יאמר בקשה זו;

לְשֵׁם יְחִוּד קְדוּשָׁא בְּרִיד־הוּא ^י וּשְׂכִינְתָּה
 (יאהדונה"), בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ (יאההויה"ה)
 וּרְחִימוֹ וּדְחִילוֹ (איההיוה"ה), לְיַחְדָּא שֵׁם י"ה (או"א)
 בּו"ה (זו"ן) (ע"י שפּע א"ס הַמְשַׁפִּיעַ בְּהֵם וּמִיחֲדָם),
 בְּיַחְדָּא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל, הֲרִינִי מוֹכֵן
 לְגִלְגַּל אֶצְבְּעוֹתַי וְכַפִּי וּזְרוּעֵי, הֵימִין וְהַשְּׂמָאל,
 בְּשִׁלְג תְּשַׁע פְּעָמִים. וְיִהְיֶה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׂיֵהָא חָשׁוּב וּמִקְבֵּל
 וּמְרַצֶּה גִלְגוּל יָדֵי בְּשִׁלְג תְּשַׁע פְּעָמִים, לְתַקַּן מַה־
 שִׁפְגַּמְתִּי בְּשִׁלְשׁ אֹתִיוֹת אֶל"ף אֶל"ף אֶל"ף,
 שְׂגַרְמַתִּי לְסִלְקָם מִן שְׁלִשָּׁה שְׁמוֹת אֱהִי"ה

שפבינה, ונשאר כל אחד מהם בסוד הי"ה בלבד, ועתה בגלגול ידי תשע פעמים בשלג, שעולה מספר אל"ף אל"ף אל"ף, יחזרו שלש אותיות אל"ף אל"ף אל"ף למקומם, וישלמו שלשה שמות אהי"ה שפבינה. [וילמר פסוק "ויהי נעם" שתי פעמים:] ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו:

אחר כך תכף יעשה הפדיון של ימי התענית, שהם רל"ג ימים רצופים, כנגד שם הוי"ה דיודי"ן; יו"ד ה"י וי"ו ה"י, ואהי"ה דיודי"ן; אל"ף ה"י יו"ד ה"י, שעולים רל"ג, ויתחיל ללמד פסוקים אלו שהם ראשי תבות שמות הנזכרים:

יו"ד

יחל ישראל אל-יהוה אלהינו, ביי-עם-יהוה אהרונה, וחרבה עמו פדות: והוא יפדה את-ישראל, מכל עונותיו: דרשתי את-יהוה אהרונה וענני, ומכל-מגורותי הצילני:

ה"י

השיבה לי ששון ישעך, ורוח נדיבה תסמכני: יהוה אהרונה יגמר בעדי, יהוה אהרונה חסדך לעולם, מעשי ידיך אל-תרף:

וי"ו

ואל-תבוא במשפט את-עבדך, כי לא-יצדק לפניך כל-חי: יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך, יהוה אהרונה צורי וגאלי: ובשם-יהוה אהרונה אקרא, [מלרע] אנה יהוה אהרונה מלטה נפשי:

ה"י

הנה לא-יגום ולא יישן, שזמר ישראל: יהוה אהרונה שמרך, יהוה אהרונה צלך על-יד מינך:

אל"ף

אנא יהוה אהרונה הושיעה נא, אנא יהוה אהרונה הצליחה נא: לא לנו יהוה אהרונה, לא לנו, כי-לשמך תן כבוד, על-חסדך על-אמתך: פנה אלי וחנני, תנה-עזך לעבדך, והושיעה לבן-אמתך:

ה"י

הקשיבה לקול שועי — מלכי ואלהי, ביי-אליך אתפלל: יהוה אהרונה צבאות עמנו, משגב-לנו אלהי יעקב סלה:

יו"ד

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 צְבָאוֹת, אֲשֶׁר אֵלֶיךָ בָּטַח בְּךָ: וְאֲנִי
 תָּמִיד אֶחָל, [מלרע] וְהוֹסַפְתִּי עַל-כָּל-
 תְּהַלְתֶּךָ: דְּרַכִּיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוֹדִיעֵנִי, אֲרַחֲוֶיךָ
 לְמַדְנִי:

ה"י

הַאִירָה פְּנֵיךָ עַל-עַבְדֶּךָ, הוֹשִׁיעֵנִי בְּחַסְדֶּךָ: יְהוָה
 הוֹשִׁיעָה, הַפְּלֵךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קָרְאֵנוּ:

אחר-כך יאמר פסוקים אלו שהם ראשי תבות שמות
 האחרים, וזה סדרן בעזרת השם וישועתו;

יו"ד

יֵשֶׁב בְּסֵתֶר עֲלִיּוֹן, בְּצֵל [הדל"ת בדגש חזק] שָׁמַיִם
 יִתְלוֹנֵן: [מלעיל] וְתָרַם פְּרָאִים קַרְנֵי, בְּלָתִי
 בְּשֵׁמוֹ רַעֲנֹן: דְּרֹךְ-מִצּוֹתֶיךָ אֲרוֹץ, כִּי תִרְחֹב לְבִי:

יו"ד

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ — בְּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי, בְּקֶר אֶעֱרֹךְ-לְךָ
 וְאֶעֱפֶה: וְאֲנִי בְּרַב חַסְדֶּךָ אֲבֹא בֵיתְךָ,

אֲשַׁתְּחִנֶּה אֶל-הַיָּבֵל-קַדְשֶׁךָ בְּיַרְאֶתְךָ: דְּבַקָּה נַפְשִׁי
 אַחֲרֶיךָ, כִּי תִמְכָּה יְמִינֶךָ:

ה"י

הַצִּילָה מִחֲרַב נַפְשִׁי, מִיַּד-כָּל־יְחִידָתֶי: יְהוָה
 מִנְתַּחֲלָקֶי וְכוֹסֵי, אֲתָה תוֹמֵךְ
 גּוֹרְלִי:

יו"ד

יְהִי-חַסְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:
 וְאֲנִי בְּחַסְדֶּךָ בְּטַחְתִּי יִגְלֶה לְפִי בִישׁוּעַתְךָ,
 אֲשִׁירָה לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי גָמַל עָלַי: דְּבַקָּתִי [הדל"ת
 בשוא נע] בְּעֵרֹוֹתֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶל-תְּבִישָׁנִי:

ה"י

הַסֵּתֶר פְּנֵיךָ מַחֲטָאִי, וְכָל-עֲוֹנֹתַי מַחַח: יְהוָה
 אֶל- [134] בְּאֶפְסֶךָ תּוֹכִיחֵנִי, וְאֶל-
 בְּחַמְתְּךָ תִּיסְרֵנִי:

134. במקור נכתב "אל בקצפך תוכיחני, ואל בחמתך תיסרני", וכודאי כונתו לפסוק
 בתהלים (ו, ב). וט"ס הוא כי הוחלף עם פסוק הדומה לו בתהלים (לח, ב): "ה'
 אל בקצפך תוכיחני ובחמתך תיסרני".

וי"ו

וְאֵתָהּ יְהוָה אֱהוּנָה אֶל-תְּרַחֵק, אֵילוּתַי לְעִזְרָתִי
 חוֹשָׁה: יְהוָה אֱהוּנָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת
 הַשִּׁיבֵנו, הָאֵר פְּנִיךָ וְנוֹשְׁעָה: וְאֲנִי עָלֶיךָ בְּטַחְתִּי
 יְהוָה אֱהוּנָה אֱמַרְתִּי אֱלֹהֵי אֶתָּה:

יו"ד

יְהוָה אֱהוּנָה עֵזִי ¹³⁵ וּמִגְנִי בּוֹ בְּטַח לְבִי וְנִעְזַרְתִּי
 וַיַּעַלֵּז לְבִי וּמְשִׁירֵי אֱהוּדָנוּ: וַיִּזְצִיאֵנִי
 לְמִרְחָב, יַחֲלִצֵנִי כִּי חָפֵץ בִּי: דָּלַפָּה נַפְשִׁי מִתּוֹנָה,
 קִיַּמְנִי בְּדַבְרְךָ:

ה"י

הוֹדוּ לַיהוָה אֱהוּנָה אֱהוּנָה כִּי-טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד:
 יְהוָה אֱהוּנָה אֱהוּנָה הָעֲלִיתָ מִן-שָׂאוֹל נַפְשִׁי, חַיִּיתָנִי
 מִיַּרְדֵּי-בּוֹר:

וי"ו

וְאֲנִי עָנִי וְכוֹאֵב, יִשׁוּעַתְךָ אֱלֹהִים תִּשְׁבְּבֵנִי: יִבְשׁוּ
 וַיַּחֲפְרוּ יַחַד מִבְּקִשֵׁי נַפְשִׁי לְסַפּוֹתָהּ, יִסְגּוּ

135. במקור נכתב "ה' עוזי ומעוזי בו בטח לבי ונעזרתי" וכו', וכודאי כוונתו לפסוק בתהלים (כח, ז), וט"ס הוא כי הוחלף עם משפט הדומה לו בירמיה (טו, יט): "ה' עוזי ומעוזי ומנוסי" וכו'.

אֲחֹזר וַיִּבְלְמוּ חֲפְצֵי רַעְתִּי: וְתַתֵּן-לִי מִגֵּן יִשְׁעֶךָ,
 וַיִּמְיֶנְךָ תִּסְעַדְנִי ^[התי"ו בשוא נח] וְעִנּוֹתֶיךָ תִּרְבְּנִי:

ה"י

הַקָּם לְעַבְדְּךָ אֱמַרְתָּהּ, אֲשֶׁר לִירְאָתְךָ: יְרוּשָׁלַם
 הָרִים סָבִיב לָהּ, וַיְהוָה אֱהוּנָה סָבִיב לְעַמּוֹ,
 מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:

אל"ף

[מכאן אה"ה ברבוע]

אֲמַרֵי הַאֲזִינָהּ יְהוָה אֱהוּנָה ^[מלעיל] בִּינָה הַגִּיגִי:
 לְמַעַן-שִׂמְךָ יְהוָה אֱהוּנָה וְסִלַּחַת לְעוֹנֵי כִּי
 רַב־הוּא: פְּנִיךָ הָאֵר בְּעַבְדְּךָ, וְלִמְדֵנִי אֶת-חֻקֶּיךָ:

אל"ף

אֶל-תִּזְכֹּר-לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשִׁימִים, מִיָּהָר יִקְדְּמוּנוּ
 רַחֲמֶיךָ כִּי דִלּוֹנוּ מְאֹד: לְמַעַן-שִׂמְךָ יְהוָה
 תַּחֲיֵנִי, בְּצַדִּיקְתְּךָ תּוֹצִיא מַצְרָה נַפְשִׁי: פְּעַמֵי
 הָכֵן בְּאֱמַרְתְּךָ, וְאֶל-תִּשְׁלַט-בִּי כָל-אוֹן:

ה"י

הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֲבִטָּה וְלֹא אֶפְחַד, כִּי־עֵי
 וְזָמַרְתָּ יְיָ יְהוָה ^{אֲהַדְוֶנֶה} וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה:
 יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹ, בְּנֵי־צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמַלְכָם:

אל"ף

אֱלֹהִים יַחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ, יָאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סִלָּה: לֵב
 טָהוֹר בְּרֹא־לִי אֱלֹהִים, וְרוּחַ נְכוֹן חֲדָשׁ
 בְּקִרְבִּי: פֹּתַח אֶת־יְדֶךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רְצוֹן:

ה"י

הִנֵּה כְּעֵינַי עֹבְדִים אֶל־יַד אֲדוֹנֵיהֶם, כְּעֵינַי שֹׁפְחִים
 אֶל־יַד גְּבֻרָתָהּ, כִּן עֵינָיו אֶל־יְהוָה ^{אֲהַדְוֶנֶה}
 אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחַנְנוּ: יְהִי שֵׁם יְהוָה ^{אֲהַדְוֶנֶה} מְבָרָךְ,
 מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

יו"ד

יָמִין יְהוָה ^{אֲהַדְוֶנֶה} רוֹמְמָה, יָמִין יְהוָה ^{אֲהַדְוֶנֶה} עֲשָׂה
 חֵיל: וְאֲנִי בְּתַמִּי אֵלֶיךָ, פָּדֵנִי וְחַנְּנִי: דְּרָךְ־
 שְׁקָר הָסַר מִפְּנֵי, וְתוֹרַתְךָ חַנְּנִי:

אל"ף

אֹזֶר זֶרַע לְצַדִּיק, וְלִישְׂרֵי־לֵב שְׂמֵחָה: לַעֲשֵׂה
 הַשָּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: פְּדֵה
 אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל, מִכָּל צָרוֹתָיו:

ה"י

הַעֲבֵר חֲרַפְתִּי אֲשֶׁר יִגְרַתִּי, כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים:
 יִרְאֶיךָ יִרְאוּנִי וַיִּשְׂמְחוּ, כִּי לְדַבְרֶךָ יִחַלְתִּי:

יו"ד

יְבֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאַחִיָּה, כִּי־תוֹרַתְךָ שַׁעֲשֵׂעִי: וַיְהִי
 נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ: דְּרָךְ־פְּקוּדֶיךָ
 הִבִּינֵנִי, וְאַשִׁיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ:

ה"י

הוֹצִיָּאָה מִמִּסְגָּר נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת־שִׁמְךָ, כִּי
 יִכְתְּרוּ צַדִּיקִים, כִּי תִגְמַל עָלַי: יִשׁוּב
 יִרְחַמְנוּ וַיִּכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ, וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל־
 חַטָּאוֹתָם:

אחר-כך יביא רל"ג מטבעות, ששנה כל-מטבע לפחות כדי לקנות בו ע"ב דרהם פת וע"ב דרהם לפתן, יהיה מה-שיהיה. וזה השעור הוא לאיש דל ועני, אבל מי שיש לאל ידו, יביא מטבע ששנה יותר, כל-אחד כפי יכלתו. ויציר לפניו שם הוי"ה במלוי יודי"ן כזה; יו"ד ה"י וי"ו ה"י. ובתחלה ימנה על הלוח עשרה מטבעות זה על גב זה, ויאמר המנין בפיו; אחד, שנים, שלשה, ארבעה וכו', עד עשרה. ויכון שהם כנגד אות י של יו"ד, וסמוך לזה ימנה עוד ששה מטבעות, ויכון שהם כנגד אות ו של מלוי יו"ד, וסמוך לזה ימנה עוד ארבעה מטבעות, ויכון שהם כנגד אות ד של יו"ד. והמנין יפרש אותו בפיו על דרך שאמרנו. הרי נשלם אות יו"ד במלואה. אחר-כך, באותו הקו בעצמו, ימנה חמשה מטבעות, ויפרש המנין בפיו על דרך האמור לעיל, ויכון שהוא כנגד אות ה', וסמוך לזה ימנה עשרה מטבעות, ויכון שהוא י של מלוי אות ה"י. ואחרי זה, באותו הקו עצמו, ימנה ששה מטבעות, ויכון כנגד אות ו, וסמוך לזה ימנה עשרה מטבעות, ויכון כנגד אות י של מלוי וי"ו, וסמוך לזה ימנה עוד ששה, ויכון כנגד אות ו דמלוי וי"ו. ואחרי זה, באותו הקו עצמו, ימנה חמשה מטבעות, ויכון כנגד אות ה', וסמוך לזה ימנה עשרה מטבעות, ויכון כנגד אות י של מלוי אות ה"י — הרי בקו זה נשלם מספר ע"ב מטבעות, כנגד אותיות שם הוי"ה דיודי"ן, שהוא מספר ע"ב.

אחר-כך ימנה תחת אותו הקו כנגד אותיות אהי"ה במלוי יודי"ן כזה; אל"ף ה"י יו"ד ה"י. ותחלה ימנה

מטבע אחד, ויכון שהוא כנגד אות א' של אל"ף, וסמוך לו ימנה שלשים מטבעות, ויכון שהוא כנגד אות ל' של מלוי אל"ף, וסמוך לו ימנה שמונים מטבעות, ויכון שהוא כנגד אות פ' דמלוי אל"ף. וכן על דרך זו ימנה כנגד אותיות ה"י יו"ד ה"י של אהי"ה. וכל-המנין יפרש אותו בפיו בפרטות על דרך שאמרנו לעיל. נמצא בקו זה נעשה קס"א מטבעות מספר אהי"ה במלוי יודי"ן.

ואז יערב אחר-כך ע"ב מטבעות של קו הראשון, וקס"א מטבעות של קו השני, שנעשו רל"ג, בבת אחת, ויאחזם בידו ויאמר בקשה זו;

רבוֹן העוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, הַמַּאֲצִיל, הַבוֹרָא וְהַיוֹצֵר וְהַעוֹשֶׂה, אֲשֶׁר בָּרָאתָ וַיִּצַרְתָּ אֶת הָאָדָם לְהִיטִיב עִמּוֹ בָּרַב רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ, וְלֹא תַחֲפִיץ בְּמוֹת הַמֵּת, כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ וְחִיָּה, וְאַתָּה הַפּוֹתֵחַ יָד בַּתְּשׁוּבָה וַיִּמְיָנֶךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים. וְעַתָּה הִנֵּה בָאתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{יֵאָחֲזֶנּוּ} אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, כִּי יִדְעָתִי — עֲוֹנוֹתַי עָצְמוֹ מִסֵּפֶר, וְאֲשַׁמּוֹתִי עָצְמוֹ מִלְּהֹזְכִיר, בְּשֵׁתִי בְּמַעֲשֵׂי וְנִבְלָמַתִּי מֵעֲוֹנוֹתַי, כִּי חָטָאתִי בְּתוֹרָתְךָ, וּבְגִדְתִּי בְּאֲחֻדוֹתֶיךָ, וְנָתַתִּי מוֹם בְּקִדְשֵׁי שָׁמַיִם, וּפְגַמְתִּי בַּמִּדּוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְקִלְקַלְתִּי

צנורִי הַקְדְּשָׁה, וּמִנַּעַתִּי הַטּוֹב וְהַשֹּׁפֵעַ הָרְאוּי לָבוֹא אֲלֵיהֶם. וּפְגַמְתִּי בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ חוֹתְמָא דְּמִלְכָּא, וּמִלְּאֵתִי הָאָרֶץ זִמָּה, כִּי אֵין מִסְפָּר לִילְדֵי זְנוּנִים אֲשֶׁר גִּבַּלְתִּי וְרוֹמַמְתִּי בְּתַעֲלוּלִים וְגִלּוּלִים, וּבַהֲכַנְיִם הַקְדָּשׁ בְּמִקּוֹם הַטְּנִפֶת, וְנִתֵּץ מִזְבַּח יְהוָה ^{יֵאָדָוּנָהּ}, וְנִשְׁחַתּוּ הַמִּקְוֹרוֹת וְנִרְפְּשׁוּ הַמַּעֲיָנוֹת.

אֲנִי יְהוָה ^{יֵאָדָוּנָהּ} מָה אֲדַבֵּר וּמָה אֶצְטַדֵּק בְּעֵלּוֹתַי עַל לִבִּי כֹל־אֲשֶׁר הִכְעַסְתִּיךָ, וְהִרְבִּיתִי יָמִים וְשָׁנִים בְּאַרְחוֹת מְקַלְקָלִים וְנִתְיֹכוֹת לֹא סְלוּלוֹת, לְדַפֵּא תַחַת רַגְלִי אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַיְקָרָה, וּבִטְלַתִּי מִצֹּת הַתְּשׁוּבָה. וְעַתָּה, אַחֲרֵי שׁוּבִי נַחֲמַתִּי, בְּשֵׁתִי וְגַם נִבְלַמְתִּי כִּי נִשְׁאַתִּי חֲרַפְתָּ נְעוּרַי, וְהִנְנִי שָׁב אֵלֶיךָ בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְהִרְיִנִי מוֹדָה לְפָנֶיךָ עַל אֲשֶׁר חָטָאתִי עֲוִיתִי וּפִשַׁעְתִּי בְּהִשְׁחַתַּת זָרַע לְבִטְלָה, וּבִאֲתִי עַל הַזְכוּר, וְעַבְרַתִּי עַל הַפְּתוּב; וְאֶת־זְכוֹר לֹא תִשָּׁכַח מִשְׁכְּבִי אִשָּׁה. (וְגַם נִבְעַלְתִּי לְזָכָר) וּפְגַמְתִּי בַּהוֹי"ה וְאֵהוּי"ה בְּמַלּוּי"ה יוֹדִי"ן שֶׁהֵם (וַיִּכְנוּ הָאוֹתִיּוֹת בְּלָבוֹ; יוֹד ה"י וַי"ו ה"י. אֶלֶף ה"י יוֹד

ה"י). גַּם פְּגַמְתִּי בְּשִׁמוֹת אַחֲזַרְיִים דְּחֻכְמָה וּבִינָה, שֶׁהֵם (וַיִּכְנוּ הָאוֹתִיּוֹת בְּלָבוֹ; יוֹד ה"י, יוֹד ה"י וַי"ו, יוֹד ה"י וַי"ו ה"י. אֶלֶף ה"י, אֶלֶף ה"י יוֹד, אֶלֶף ה"י יוֹד ה"י). וְהוֹרַדְתִּי אוֹתָם לְמִקּוֹם הַתְּפֹאֶרֶת, וְנִתְכַפְּסוּ הַחֲסָדִים שְׁלוֹ, וְהָיָה אוֹר יִשְׂרָאֵל לְחֹשֶׁךְ. וְגַם פְּגַמְתִּי בְּדַעַת עֲלִיּוֹן וְתַחְתּוֹן וְקַלְקַלְתִּי צְנוּרוֹת הַשֹּׁפֵעַ, וּפְגַמְתִּי בְּכָל־הַסְּפִירוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת, וְהוֹרַדְתִּי אוֹתָם לְמִדְרָגָה לְמַטָּה מֵהֶם, וְגַרְמַתִּי פְרוּד בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שְׁמֵךְ הַגְּדוֹל, וְגַם פְּגַמְתִּי בְּשֵׁלֶשׁ אֶלֶף אֶלֶף אֶלֶף אֶלֶף אֶלֶף אֶלֶף בְּשִׁמוֹת אֵהוּי"ה שֶׁבִּינָה. וְעַתָּה הִנְנִי מִתְחַרֵּט חֲרַטָּה גְּמוּרָה עַל כָּל־מַה־שִּׁחַטְתִּי עֲוִיתִי וּפִשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ, וְעוֹזֵב אוֹתָם עֲזִיבָה גְּמוּרָה, וְלֹא אָשׁוּב עוֹד לַעֲשׂוֹתָם.

וְאֵתָּה יְהוָה ^{יֵאָדָוּנָהּ} אָבִינוּ, אָב הַרְחֵמֵן, בְּרַב רַחֲמֶיךָ הוֹדַעְתָּ עַל־יְדֵי עֲבָדֶיךָ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל לְתַקֵּן נַפְשֵׁנוּ בְּתַעֲנִית, לְצוּם מְאֹתִים וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשָׁה יָמִים רְצוּפִים, כִּדִּי לְתַקֵּן פָּגַם עוֹן מִשְׁכַּב זְכוּר, כְּמִסְפָּר שִׁמוֹת הַקְדָּשׁ אֲשֶׁר פְּגַמְנוּ בָּהֶם. וְגִלּוּי יְדוּעַ לְפָנֶיךָ שְׂאִין אֲנִי יָכוֹל לְהַתְּעַנּוֹת מְאֹתִים

ושלשים ושלשה ימים רצופים בתקנת חכמים, ולכן אני מפריש מעות אלו שבידי לצדקה, פי כן יסרו עבדיך לפדות בכסף כל-תענית.

ובכן, יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו אלהי ואלהי אבותי, שתעלה עלי כאלו התענית מאתים ושלשים ושלשה ימים רצופים, ותהיה חשובה ומקבלת ורצויה הצדקה הזאת אשר הפרשתי כנגד מאתים ושלשים ושלש תעניות, כאלו התענית מאתים ושלשים ושלשה ימים רצופים ממש, ונתמעט חלבי ודמי בהם, והקרבתיו על מזבח הקדוש, וכאלו כונתי בכל-הכונות הראויות לכון בתעניות אלו ובכל-התקון הזה. ואתה בטובך תמחל-לנו את-כל-חטאתינו, ותכפר-לנו את-כל-עונותינו, ותמחל ותסלח לכל-פשעינו, אשר שנינו ושלשנו בהם כמה פעמים בגלגול זה ובגלגולים אחרים שעברו. ותאיר לכל-השמות שפגמנו בהם, ותלקט ניצוצי הקדשה אשר פזרנו, ותיחד כל-דבר שבקדשה אשר פזרנו, ותיחדו כל-הדברים שבקדשה אשר

הפרדנו, ויעלו עליה גמורה ושלמה כל-אורות שבקדשה אשר הורדנו, ותמלא כל-דבר שבקדשה אשר חפרנו, וישוב הכל לאיתנו הראשון בשלמות פרצונה, ובכן יתיחדו ארבע אותיות שמך הגדול נפש רוח נשמה חיה יחידה וכללות ופרטות אצילות בריאה יצירה עשייה, ביחודא שלים (יהו"ה) בשם כל-ישראל, ויהיו כפא שלם, אשר בהם יתפשט שפע אין-סוף.

אנא, בכח גדלת ימינך תתיר צרורה (אב"ג ית"ן). קבל רנת עמך, שגבנו טהרנו נזרא (קר"ע שט"ן). אור זרע לצדיק, ולישרי-לב שמחה: אנא בכח שם (קר"ע) החתום בסופי תבות "אור זרע לצדיק", קר"ע ממלכת הרשעה כלה, וכל-ניצוצי הקדשה של הטפות שיצאו ממני לבטלה שלא במקום מצוה, יתבררו ויעלו (עד) [עם] צדיק יסוד עולם, ויקבל שלש מאות ושבעים אורות והדרת פנים העליונים. והנפש הקדושה היא מוצאת מכל-דבר רע, ותעשה טוב, ולישרי לב שמחה. צדיק וטוב לו. גם יהוה אלהינו יתן הטוב וארצנו תתן

יבולה. זא גבור, דורשי יחודך כבבת שמרם (נג"ד יכ"ש). אור זרע לצדיק, ולישרי-לב שמחה: (זכפל אותו טו"ב [=17] פעמים).

עשה למען אמתך, עשה למען בריתך, עשה למען גדלך, עשה למען ימינך, עשה למען תורתך, עשה למען צדקתך (ראשי תבות; אב"ג ית"ץ).

עשה למען קדשתך, עשה למען רחמנותך, עשה למען עוֹד, עשה למען שמוך, עשה למען טובך, עשה למען נצחך (ראשי תבות; קר"ע שט"ן).

עשה למען נעימותך, עשה למען גאותך, עשה למען דתך, עשה למען ישרך, עשה למען כבודך, עשה למען שמוך (ראשי תבות; נג"ד יכ"ש).

למען יחלצון ידיך (ראשי תבות שם יל"י), הושיעה ימינך וענני: חנני וענני ושמע תפילתי, כי אתה שומע תפלת כל-פה. ברוך שומע תפלה. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך, יהוה ואהרונתי ואהרונתי צורי וגאלי:

ואחר-כך יאמר פסוקים אלו;

וידבר יהוה ואהרונתי ואהרונתי אל-משה לאמר: קח את-

הלויים תחת כל-בכור בני ישראל, ואת-בהמת הלויים תחת בהמתם, והיו-לי הלויים אני יהוה ואהרונתי: ואת פדווי השלשה והשבעים והמאתים, העדפים על-הלויים מבכור בני ישראל: ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת, בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל: ונתתה הפסף לאהרן ולבניו, פדווי העדפים בהם: ויקח משה את כסף הפדיום, מאת העדפים על פדווי הלויים: מאת בכור בני ישראל לקח את-הכסף, חמשה וששים ושלוש מאות ואלף בשקל הקדש: ויתן משה את-כסף הפדיום לאהרן ולבניו, על-פי יהוה ואהרונתי, כאשר צוה יהוה ואהרונתי את-משה:

פדות | שֶׁלַח לְעַמּוֹ, צוּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, קְדוֹשׁ וְנֹרָא שְׁמוֹ: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה

ואהרונתי, כי-עם-יהוה ואהרונתי החסד, והרבה עמו פדות: והוא יפדה את-ישראל מכל עונותיו: ציון במשפט תפדה, ושביה בצדקה: ופדווי יהוה ואהרונתי

ואהרונתי ושבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על-ראשם, ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה:

כִּי יִקְרָא קוֹן-צִפּוּרָא לְפָנֶיךָ בְּדָרְךָ, בְּכָל-עֵץ אֲוֹ
 עַל-הָאָרֶץ, אֲפָרָהִים אֲוֹ בִיצִים, וְהָאֵם רִבְצַת
 עַל-הָאֲפָרָהִים אֲוֹ עַל-הַבִּיצִים, לֹא-תִקַּח הָאֵם עַל-
 הַבָּנִים: שִׁלַּח תְּשַׁלַּח אֶת-הָאֵם וְאֶת-הַבָּנִים תִּקַּח-
 לָךְ, לְמַעַן יִיטֵב לָךְ וְהִאֲרַכְתָּ יָמִים: אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת
 תִּבְנֶה אֶת-מוֹזָבָה יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֶיךָ, וְהַעֲלִיתָ עָלֶיךָ
 עוֹלֹת לַיהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֶיךָ: וְנִתְּנָךְ יְהוָה ^{יאהדונהי}
 לְרֹאשׁ וְלֹא לְזָנָב, וְהָיִיתָ רַק לְמַעַלָּה וְלֹא תִהְיֶה
 לְמַטָּה, כִּי-תִשְׁמַע אֶל-מִצְוֹתַי יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֶיךָ
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם לְשֹׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת: וְהָיוּ
 הַכְּרֵבִים פְּרָשֵׁי כְנָפַיִם לְמַעַלָּה, סְכָכִים בְּכַנְפֵיהֶם
 עַל-הַכַּפְּרֹת, וּפְנִיָהֶם אִישׁ אֶל-אָחִיו, אֶל-הַכַּפְּרֹת
 יְהִיוּ פְנֵי הַכְּרֵבִים:

לַעֲשׂוֹת הַשָּׁמַיִם בְּתִבּוּנָה, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: כִּי אִם
 לְבִינָה תִקְרָא, לְתִבּוּנָה תִתֵּן קוֹלְךָ: אֲשֶׁר־
 אָדָם מְצָא חֲכָמָה, וְאָדָם יִפְּיֵק תִּבּוּנָה: יְהוָה ^{יאהדונהי}
 בְּחֲכָמָה יִסַּד-אָרֶץ, כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתִבּוּנָה: אֹולֹת
 שְׂמֵחָה לְחֶסֶד-לֵב, וְאִישׁ תִּבּוּנָה יִישֶׁר-לִכְתּוֹ: קָנָה-
 לֵב אֱהָב נִפְשׁוֹ, שֹׁמֵר תִּבּוּנָה לְמַצְא-טוֹב: מִיָּמִים

עֲמֻקִּים עֲצָה בְּלִב-אִישׁ, וְאִישׁ תִּבּוּנָה יִדְלֶנָּה:
 בְּחֲכָמָה יִבְנֶה בַּיִת, וְכִתְבוּנָה יִתְכוּנֶן:

רֹאשֵׁי תִבּוֹת "תִּבּוּנָה"

תַּחַת-כָּל-הַשָּׁמַיִם יִשְׂרָהוּ, וְאוֹרוֹ עַל-כַּנְפוֹת
 הָאָרֶץ: בְּאוֹר-פְּנֵי-מֶלֶךְ חַיִּים, וְרִצּוֹנוֹ כְּעַב
 מֶלֶקוֹשׁ: וְאַרְחַ צְדִיקִים כְּאוֹר נְגִהָ, הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד-
 נִכּוֹן הַיּוֹם: גֵּר-לְרַגְלֵי דְבָרְךָ, וְאוֹר לְנִתְיָבְתִי: הָעַם
 הַהֹלְכִים בַּחֲשָׁךְ רְאוּ אוֹר גָּדוֹל, יֹשְׁבֵי בְּאֶרֶץ
 צְלָמוֹת אוֹר נְגִהָ עֲלֵיהֶם:

אַחַר-כֵּן יֹאמֶר פְּסוּק זֶה מ"ה פְּעָמִים, וּבְכָל-פַּעַם יִכּוֹן בְּשֵׁם
 זֶה בְּנִקּוּד זֶה יִגְבִּיהִיָּה. [בְּנִיקּוּד "וּגְבִיהִים"] וְשֵׁם זֶה עוֹלָה שְׁלֹשׁ
 פְּעָמִים י"ה, וְהוּא מְסַפֵּר שֵׁם הַיּוֹי"ה דְּאֶלְפֵי"ן;

כִּי גִבָּה מֵעַל גִּבָּה שֹׁמֵר, וּגְבִיהִים עֲלֵיהֶם: (מ"ה

פְּעָמִים, וְיִכּוֹן בְּשֵׁם הַנִּזְכָּר)

יְהוָה ^{יאהדונהי} זְכַרְנוּ יְבָרְךָ, יְבָרְךָ אֶת-בַּיִת יִשְׂרָאֵל,
 יְבָרְךָ אֶת-בַּיִת אֲהֶרֶן: (שְׁלֹשׁ פְּעָמִים)

אֲבֵן מְאֹסוֹ הַבּוֹנִים, הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה: (שְׁתֵּי פְעָמִים)

מֵאֵת יְהוָה ^{יאהדונהי} הִיתָה זֹאת,

הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ: (שְׁתֵּי פְעָמִים)

וְהַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה ^{יאהדונהי} נִגִּילָה וְנִשְׂמַחַת בּוֹ: (כ"פ)

אנא יהוה ואהדונתי הושיעה נא, אנא יהוה ואהדונתי
הצליחה נא: (שתי פעמים)

אחר-כך יביא תשכ"ח [=728] פרוטות, ולאחזם בידו ויאמר;
לשם יחוד קדשא בריך-הוא וישכינתה
(יאהדונה"), בדחילו ורחימו (יאההויה"ה)
ורחימו ודחילו (איההויה"ה), ליחדא שם י"ה (או"א)
בו"ה (זו"ן) (ע"י שפע א"ס המשפיע בהם ומיוחדם),
ביחודא שלים (יהוה), בשם כל-ישראל, הרני
מפריש פרוטות אלו שבדי לחדקה, לתקן מה-
שפגמתי בשמות הקדש (ויכון בשמות אלו בלבד):
יוד, יו"ד ה"י, יו"ד ה"י וי"ו, יו"ד ה"י וי"ו ה"י.

אל"ף, אל"ף ה"י, אל"ף ה"י יו"ד, אל"ף ה"י יו"ד ה"י.

וברב רחמיך וברב חסדיך יתקנו כל-הפגם
שפגמתי בשמות הקדש ובמדות
העליונות, ותצרף זכות מצות החדקה אשר
הפרשתי, עם זכות כל-מקראי קדש אשר קריתי
לפניך, והתפלה אשר התפללתי, שתעלה לרצון
לפניך לתקן כל-העויות אשר עונתני, ותחזר
עטרה לישנה.

וילאמר פסוקים אלו;

כי-צדיק יהוה ואהדונתי צדקות אהב, ישר יחזו
פנימו: והיה מעשה החדקה שלום, ועבדת
החדקה השקט ובטח עד-עולם: שובה ישראל עד
יהוה ואהדונתי אלהיך, כי בשלת בעונך: קחו עמכם
דברים ושובו אל-יהוה ואהדונתי, אמרו אליו כל-
תשא עון וקה-טוב, ונשלמה פרים שפתינו: יעזב
רשע דרכו ואיש און מחשבתיו, וישב אל-יהוה
יאהדונתי וירחמהו ואל-אלהינו כי-ירבה לסלוח: מי-
אל כמודך, נשא עון ועבר על-פשע לשארית
נחלתו, לא-החזיק לעד אפו כי-חפץ חסד הוא:
ישוב ירחמנו וכבש עונתינו, ותשליך במצלות ים
כל-חטאותם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם,
אשר-נשבעת לאבותינו מימי קדם:

ואחר-כך יאמר בקשה זו;

הושענא הושענא

אנא למען שם הקדוש שדי, שהוא אותיות
שלשה, יתקנו ויאירו ויתעלו שם הוי"ה
במלוי"ו יודי"ן ושם אהי"ה במלוי"ו יודי"ן,

שעולים מספר מאתים ושלשים ושלשה. וגם יתקנו ויתעלו וישלמו שלש אלפי"ן של [שמות] אהי"ה, שעולים שלש מאות ושלשים ושלשה.

אנא למען זכות אברהם יצחק ויעקב, שהם אבות שלשה, יתקנו ויאירו ויתעלו שם הוי"ה המלוי יודי"ן ושם אהי"ה המלוי יודי"ן, שעולים מספר מאתים ושלשים ושלשה. וגם יתקנו ויתעלו וישלמו שלש אלפי"ן של [שמות] אהי"ה, שהם מספר שלש מאות ושלשים ושלשה.

אנא למען זכות משה ואהרן ומרים, שהם רועים שלשה, יתקנו ויאירו ויתעלו שם הוי"ה המלוי יודי"ן ושם אהי"ה המלוי יודי"ן, שעולים מספר מאתים ושלשים ושלשה. וגם יתקנו ויתעלו וישלמו שלש אלפי"ן של שמות אהי"ה, שהם מספר שלש מאות ושלשים ושלשה.

אנא למען זכות תורה נביאים וכתובים, שהם שלשה, יתקנו ויאירו ויתעלו שם הוי"ה המלוי יודי"ן ושם אהי"ה המלוי יודי"ן, שעולים

מספר מאתים ושלשים ושלשה. וגם יתקנו ויתעלו וישלמו שלש אלפי"ן של שמות אהי"ה, שעולין מספר שלש מאות ושלשים ושלשה.

אנא למען סוד מן וענני כבוד ובאר, שהם מתנות שלשה, יתקנו ויאירו ויתעלו שם הוי"ה היודי"ן ושם אהי"ה היודי"ן, שעולים מספר מאתים ושלשים ושלשה. וגם יתקנו ויתעלו וישלמו שלש אלפי"ן של שמות אהי"ה, שעולין מספר שלש מאות ושלשים ושלשה.

אנא למען מצות סעודות שבת קדש שהם שלשה, ונרמזו ב"היום" שלשה, יתקנו ויאירו ויתעלו שם הוי"ה המלוי יודי"ן ושם אהי"ה המלוי יודי"ן, שעולין מספר מאתים ושלשים ושלשה. וגם יתקנו ויתעלו וישלמו שלש אלפי"ן של שמות אהי"ה, שעולים מספר שלש מאות ושלשים ושלשה.

אנא למען מצות שמירת המועדים, שהם רגלים שלשה, ולמען מצות הראיה בבית המקדש

במועדים שלשה, ולמען קדשת ערי מקלט בארץ ישראל שהם ערים שלשה, יתקנו ויאירו ויתעלו שם הוי"ה דיודי"ן ושם אהי"ה דיודי"ן, שעולים מספר מאתים ושלשים ושלשה, וגם יתקנו ויתעלו וישלמו שלש אלפי"ן של שמות אהי"ה, שעולים מספר שלש מאות ושלשים ושלשה.

אנא למען זכות נח הצדיק שהוליד בנים שלשה, ולמען זכות אברהם אבינו אשר נצבו עליו אנשים שלשה, ולמען זכות יעקב אבינו אשר ראה באר בשדה רובצים עליה עדרו צאן שלשה, יתקנו ויאירו ויתעלו שם הוי"ה דמלוי"ה דיודי"ן ושם אהי"ה דמלוי"ה דיודי"ן, שעולים מספר מאתים ושלשים ושלשה, וגם יתקנו ויתעלו וישלמו שלש אלפי"ן של שמות אהי"ה, שעולה מספר שלש מאות ושלשים ושלשה.

אנא למען זכות פנחס וכלב, אשר הלכו ובאו ההרה וישבו שם ימים שלשה, ולמען זכות חנה הנביאה אשר נפקדה ותהר ותלד בנים שלשה, יתקנו ויאירו ויתעלו שם הוי"ה דמלוי"ה

דיודי"ן ושם אהי"ה דמלוי"ה דיודי"ן, שעולים מספר מאתים ושלשים ושלשה, וגם יתקנו ויתעלו וישלמו שלש אלפי"ן של שמות אהי"ה, שעולה מספר שלש מאות ושלשים ושלשה.

אנא למען זכות דוד עבדך משיחך אשר מלך בירושלים שנים שלשים ושלשה, ולמען זכות שלמה בנו אשר דבר משלים אלפים שלשה, ולמען זכות בניהו בן-יהוידע אשר לו שם בשלשה, יתקנו ויאירו ויתעלו שם הוי"ה דיודי"ן ושם אהי"ה דיודי"ן, שמספרם מאתים ושלשים ושלשה, וגם יתקנו ויתעלו וישלמו שלש אלפי"ן של שמות אהי"ה, שעולה מספר שלש מאות ושלשים ושלשה.

אנא למען זכות עבדך אליהו הנביא זכור לטוב, אשר החיה את-הילד¹³⁶ בהתמודדו עליו פעמים שלשה, ולמען קדשת שנים-עשר שערי עיר קדשך, אשר הם לכל-רוח שערים שלשה, יתקנו ויאירו ויתעלו שם הוי"ה דמלוי"ה דיודי"ן

136. לשון מדה, נשתטח על הילד (רש"י מלכים"א יז, כא).

וְשֵׁם אֱהִי"ה דְּמַלּוּיֵי יוֹדֵי"ן, שְׁעוּלִים מִסְפָּר
 מֵאֲתָיִם וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשָׁה. וְגַם יִתְקַנּוּ וַיִּתְעַלּוּ
 וַיִּשְׁלְמוּ שְׁלֹשׁ אַלְפֵי"ן שֶׁל שְׁמוֹת אֱהִי"ה, שְׁעוּלִים
 מִסְפָּר שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשָׁה.

הוֹשַׁעְנָא הוֹשַׁעְנָא

אֲנָא יְהוָה יְהוָה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא, אֲנָא יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 הַצְּלִיחָה נָא: (שְׁתֵּי פְעָמִים)

אַחַר-כֵּן יִקְרָא הַתְּבִיחַ בְּבֵית הַפְּנִיסַת שְׁבַע פְּעָמִים, וּבְכָל-הַקֶּפֶה
 יֹאמֵר מְזֻמָּר "הָבוּ לֵה' בְּנֵי אֱלִים" [תהלים מזמור כט], וּפְסוּק
 אֶחָד מִפְּסוּקֵי "אֲנָא בְּכַח", וְאַחַר-כֵּן יֹאמֵר שְׁנֵי פְּסוּקִים אֵלּוּ
 ; (בְּאִיּוֹב ל"ג)

אִם-יֵשׁ עָלַי מִלְּאָךְ מְלִיץ אֶחָד מִנֵּי-אַלְף לְהַגִּיד
 לְאָדָם יִשְׂרָאֵל: [וַיַּחַנְנוּ] וַיֹּאמֶר פְּדֵעָהוּ מִרְדַּת
 שָׁחַת, מִצָּאתֵי כֹפֶר: ⁽¹³⁷⁾ (שְׁלֹשׁ פְּעָמִים)

יְהוָה יְהוָה יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׁגָּב-לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סִלָּה: יְהוָה יְהוָה יְהוָה צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־יְאָדָם בְּטַח

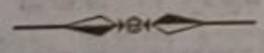
137. וכ"כ להלן בח"ב (סימן מו), ואיני יודע אם ה"ש שלש פעמים" קאי על כל הפסוק של "ויחוננו" ולא על שני הפסוקים יחד, כי בדפוס הראשון נכתבה הוראת "שלש פעמים" בשורה נפרדת עם פסוק "ויחוננו ויאמר" וכו', או כמו שעשה רבנו כמה פעמים בספר שהכפיל חיבות "מצאתי כופר" שלש פעמים. וברוך היודע.

בְּךָ: יְהוָה יְהוָה יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַפְּלֹךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-
 קָרְאֵנוּ: (שְׁלֹשׁ פְּעָמִים)

וְאֲנִי תִפְלְתִי-לְךָ | יְהוָה יְהוָה יְהוָה עֵת רְצוֹן, אֱלֹהִים
 בְּרַב-חֶסֶדְךָ, עֲנֵנוּ בְּאֵמַת יִשְׁעֶךָ: (שְׁלֹשׁ פְּעָמִים)

וַיַּעֲשֶׂה כַפָּרָה בְּתַרְנַגּוּל, וַיְבָרֶךְ הוּא עַל כַּסּוּי הַדָּם.

וְזֶה הוּא סֵדֶר הַלְמוּד שֶׁיִּלְמַד בּוֹ בְּיוֹם; יִלְמַד מְזֻמָּר קי"ט
 שֶׁל "אֲשֶׁר־י תְּמִימֵי דְרָךְ". וַיִּלְמַד ט"ו מְזֻמָּרִים שֶׁל
 "שִׁיר הַמַּעֲלוֹת", וַיְכַפֵּל אוֹתָם ט"ו פְּעָמִים — הָרִי כָּאֵן רַכ"ה
 מְזֻמָּרִים. וַיֹּאמֶר מְזֻמָּר "יֵשֵׁב בְּסֹתֵר עֲלִיוֹן" שְׁבַע פְּעָמִים,
 וַיִּתְחִיל מִן פְּסוּק "וַיְהִי נֶעֱם" — הָרִי סָךְ הַכֹּל רַל"ג מְזֻמָּרִים.
 וְאַחַר-כֵּן יִלְמַד אֲדָרָא זוּטָא כְּלָה, וַיֹּאמֶר קַדִּישׁ.

סימן סט

תִּקּוּן לְהִבָּא עַל אִשָּׁת אִישׁ ⁽¹³⁸⁾

תִּקּוּן לְהִבָּא עַל אִשָּׁת אִישׁ וְאִין בּוֹ כַח לְהַתְעַנּוֹת. דְּהֵנָּה
 מִפְּרָשׁ בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ הָאָר"י ז"ל בְּשֵׁעַר "רוּחַ הַקֹּדֶשׁ"

138. גם בספר עטרת תפארת (עמ' 222) נדפס תיקון למי שבא על אשת איש, באופן אחר. ועיין בשו"ת רב פעלים (ח"א חלק אהע"ז סימן א) בדין הבא על אשת איש, אם צריך הנואף לגלות לבעלה, וכן אם זה הנואף לא ירצה בשום אופן לגלות, אם צריך החכם לגלות, ע"ש.